

II.

Ей орела пакъ хвърчи
Надъ сразенитѣ тирани,
Ни прѣгради, ни балкани
Вечъ не могатъ му прѣчи;
Облака съ кого се блъсна,
Руский грѣмъ го вече прѣсна!

III.

Бѣ забравилъ турчинъ-звѣрь,
Че съ Бога въ борба влазя,
Че Русия не се сгазя,
Че тукъ рускиятъ е Царь;
Че е трясъкъ, а не глума,
Александровата дума.

IV.

Той каза си: побѣдихъ
Азъ женитѣ и дѣцата;
Руси идатъ на борбата.
Ще ги побѣдя и нихъ.
Въ тия дупки ще ги срѣщамъ,
Въ тѣхъ храбъръ се усѣщамъ.

V.

Ето го, че лази въ прахъ!
Въ прахъ, защото руский воинъ
Въ боя влазя, съ ликъ спокоень,
Смъртъта срѣща я безъ страхъ.
И врага едвамъ съгледа,
Той крѣщи: ура! побѣда!